Og jeg er Ḍimām Ibn Tha‘labah, bror til Banū Sa‘d Ibn Bakr

Overleveret af Anas Ibn Mālik – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: ”Mens vi sad med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – i moskéen, kom en mand ind på en kamel. Han fik den til at knæle i moskéen, bandt den og sagde til dem [forsamlingen]: "Hvem af jer er Muḥammad?" Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sad tilbagelænet blandt dem. Vi sagde: "Det er den hvide mand, der sidder tilbagelænet." Manden sagde til ham: "O søn af ‘Abdul Muṭṭalib." Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Jeg har svaret dig." Manden sagde til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham –: "Jeg vil stille dig et spørgsmål, og jeg vil være streng med dig, så vær ikke vred på mig?" Han sagde: "Spørg om hvad du vil." Han [manden] sagde: "Jeg spørger dig ved din Herre og Herren over dem før dig: Har Allāh sendt dig til hele menneskeheden?" Han sagde: "Ved Allāh, ja." Han [manden] fortsatte: "Jeg spørger dig ved Allāh: Har Allāh befalet dig, at vi skal bede de fem daglige Ṣalawāt (bønner)?" Han sagde: "Ved Allāh, ja." Han [manden] spurgte: "Jeg spørger dig ved Allāh: Har Allāh befalet dig, at vi skal faste i denne måned af året?" Han sagde: "Ved Allāh, ja." Han [manden] spurgte: ”Jeg spørger dig ved Allāh: Har Allāh befalet dig at tage denne ṣadaqah (obligatorisk almisse) fra vores rige og fordele den blandt vores fattige?” Han – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Ved Allāh, ja." Manden sagde: Jeg tror på det, du har bragt, og jeg er et sendebud fra mit folk, som følger efter mig. Og jeg er Ḍimām Ibn Tha‘labah, bror til Banū Sa‘d Ibn Bakr.

[صحيح] [متفق عليه]

Anas Ibn Mālik – må Allāh være tilfreds med ham – berettede: ’Mens ledsagerne sad med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – i moskeen, kom en mand ind på en kamel. Han fik den til at knæle og bandt den fast.’ Så spurgte han dem: ’Hvem af jer er Muḥammad?’ Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sad tilbagelænet blandt folk. Vi sagde: 'Det er den hvide mand, der sidder tilbagelænet.' Manden sagde til ham: ’O søn af ‘Abdul Muṭṭalib!’ Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Jeg har hørt dig, så spørg, og jeg vil svare dig." Manden sagde til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham : ’Jeg vil stille dig et spørgsmål, og jeg vil være streng med dig, så vær ikke vred på mig.’ Det vil sige: Vær ikke vred på mig, og bliv ikke fortvivlet. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: ”Spørg om hvad som helst, du ønsker.” Han sagde: ’Jeg spørger dig ved din Herre og Herren over dem før dig: Har Allāh sendt dig til menneskeheden?’ Han – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Ved Allāh, ja," bekræftende sin sandhed. Manden sagde: Jeg påkalder dig ved Allah – det vil sige: Jeg spørger dig ved Allah: Har Allah befalet dig, at vi skal bede de fem bønner i løbet af dagen og natten? Og disse er de obligatoriske bønner, Han sagde: "Ved Allāh, ja." Han sagde: ’Jeg spørger dig ved Allāh: Har Allāh befalet dig, at vi skal faste i denne måned af

året?’ Det vil sige Ramadan-måneden. Han sagde: "Ved Allāh, ja." Han sagde: 'Jeg spørger dig ved Allāh: Har Allāh befalet dig at tage denne ṣadaqah (obligatorisk almisse) fra vores rige og fordele den blandt vores fattige?' Det vil sige Zakāt (den obligatoriske almisse)." Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Ved Allāh, ja." Så omfavnede Ḍimām islām og informerede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – om, at han ville kalde sit folk til islām. Så præsenterede han sig selv som Ḍimām Ibn Tha‘labah, bror til Banū Sa‘d Ibn Bakr.

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/65044